

Redactat de **NICU STEJEREL.**
Redacția ARAD, Mikes Kelemen utca 8/10.
Toate manuscriptele să se trimită la adresa aceasta.

Khuen la Viena — și la Budapesta.

Poftiți, intrați, acum să începe come-
dia! Aici să poate vedea domnul cu
Kue'n cap cel cu două suflete. La Viena
să pleacă pîn' la pămînt și înaintea
servitorilor dela burgul împărătesc, iar
la noi acasă vorbește cu milioanele de

popor ca un Atotputernic și toată lu-
mea stă plecată înaintea lui. La spatele
poporului stă cel cu doba, ca să ducă
perina de sub capul omului, pentru a-
ceia înaintea cărora se pleacă pînă la
pămînt omul cu două suflete.

Sever Bocu și — Pacea.

— Dela trimisul nostru special din București. —

(Despre pacea închiindă cu maghiarii în care se cuprind toate chestiile naționale române.)

Azi, toată lumea se întreabă: că, oare Doamne Sfinte, ce face Bocu, marele și prim director al »Tribunei« din Arad, de atîta amar de vreme — prin România?...

Unii zic, că s'a dus să facă abonamente la foaie, că stă bine pe acolo cu toți boierii, cari își petrec verile prin Paris; — și că o să se reîntoarcă cu o sumedenie de parale, încît sub-directorul Schiopul și toată administrația va trebui să-i meargă într'u ajutor — barem pînă la Predeal. Spre scopul acesta, simpaticul administrator, dl G. Nichin se îngrijește de lăzile trebuincioase. A cerut și dela administrația Cucului — și i-s'a pus la dispoziție toate lăzile disponibile. — Semne dar, că reîntoarcerea are se fie cît de curînd și foarte impunătoare.

Alții sînt de credință, că Bocu de aceea petrece mai mult timp în România fiind-că numai acolo își poate scrie prim-articolii »Tribunei«, din cari însă, pînă azi nici unul n'a văzut lumina zilei, cu toate că foaia se tipărește — noaptea! —

Apoi, aici în Ungaria, nici nu e destul de liberă atmosfera și așa fantaziile lui Bocu nu-și pot lua avîntul cuvenit!

Alții iarăși, că s'a dus de groaza procurorilor, cari l'ar »îmbrățișa și strînge la pept« — cu toată dragostea; și că nu se va reîntoarce pînă ce Mangra, nu va încheia pacea mult trîmbițată.

Alții vreau să crează, că Bocu s'a dus »dincolo«, ca se ridice un monument lui Russu Șirianu, și din vistieriile Tribunei a dus văduvei zece mii de franci ca recompensă pentru meritele regretatului ei soț.

(Pînă va primi acești bani, să-i dea Dumnezeu ajutor din alte părți!)

Alții iarăși, că s'a dus la băile din România, și în deosebi la una nou inventată pentru: »cura de gărgăuni«.

Și așa mai departe, fie-cine comentează după gustul seu, petrecerea lui Bocu prin România.

N'ați nimerit-o însă, Domnilor, nici unii, nici alții; — nici cu una, nici alta.

Să vi-o spun însă eu, care îl urmăresc zi de zi și'mi notez tot ce lucrează, (de tot rar lucrează) și ce pune la cale.

Să știți însă din capul locului, că Bocu face școală de politică înaltă, ca să se știe afla într'o eventuală poziție de ministru!...

Apoi se știți și aceea, că Bocu petrece în țară, ca el însuși să pună în toporiște pacea cu maghiarii, prin »elementele tinere din Ungaria.

Fiind-că ori-ce s'ar plănuși și pune la cale acolo, la noi acasă în țara ungu-rească, dacă idea nu a resărit pe virful coperișului dela palatul Tribunei, ori nu s'a clocit în cafeneaua Vass din Arad: nu are drept de ezistență — și a murit înainte de naștere.

Nici Dr. T. Mihali cu fișpanii din Dej, nici Mangra cu trifoiul în patru frunze: Brote, Cîmpian, Șeghescu Tisza, etc.

Dar nici episcopul din Arad, măcar de ar merge cu Ciorogar de mii de ori la stania lui Lajos bácsi, n'au se producă pacea dorită: aceasta se poate face numai și numai prin Bocu, cu concursul lui, — și cu aprobarea »înaltei tinerimi«.

Vedeți: de aceea petrece Bocu în România!

Veți vedea adecă, ori veți citi, nu peste multe zile, că:

1) M. S. Regele Carol, va călători incognito la Viena.

2) Ministrul prim și externe, marele

Ionel Brătianu va conveni cu contele Aehrenthal, vor lua între două focuri diplomatice pe primul nostru Hedervary cel cu Kue'n cap, iară acesta la moment va chema — prin telefon la Budapesta, la sfat pe Sever Bocu, iar, ca nu cumva lui Bocu să-i facă ceva neplăceri pe drum procurorii ori jandarmii, Khuen va trimite în calea lui, până la Predeal, pe secretarul general de stat Ieszenszky.

3) Bocu va aduce cu sine un plan-proiect de pace, făcut de Brote, cenzurat de Slavici, întărit de Brăteanu și aprobat de Bocu.

4) Ministrul Khuen chiamă la sfat pe Tisza, din partea sa, iar din partea lui Bocu pe Lucian Bolcaș și Dimitrie Birăuțiu.

Proiectul lui Bocu se primește cu unele modificări, puțin esențiale, făcute de Tisza, cari se vor vedea mai la vale.

Ministrul promite a-l trece în scurtă vreme prin ședințele deploramentului dietal, și devenind lege, o va pune în praxă.

Iată proiectul lui Bocu:

§ 1. Se înființează un ministeriu al naționalităților, sub conducerea ministrului Eugen Brote (că, mă rog, pacea se face și între »frați« — doar de aceea petrece Bocu prin România); Șef de secție pentru Români, cu titlu de »secretar general« — a la Ieszenszky — Dr. Sever Bocu, care în scurtă vreme va fi promovat la gradul de »consilier intim«.

Cassar I. Schiopul, controlor Popa Cîmpian, etc....

§ 2. Administrația în toate comitele va fi națională și va fi diriguată numai de tinerime.

§ 3. Alegerea tinerilor pentru funcțiunile mai înalte se concrede clubului național dela masa verde din cafeneaua Vass din Arad.

De sine înțeles, că denumirile se vor urma numai la propunerile lui Sever Bocu.

Dintre burghieșii lui Burdea, numai

frații Ionescu, se vor bucura de privilegiu.

§ 4. Toate pădurile și pășunile statului trec în folosința Românilor și a Slovacilor.

La dorința lui Tisza însă, dreptul asupra șlipurilor pentru talpa căilor ferate ungare, se rezervează lui Barabas Bela, ca recompensă: că și el, cu ajutorul românilor din Arad, în frunte cu neobositul învățător Ioan Vancu — a căzut din parlament, unde odată avea cinci mandate. — »Focu batăr« — ar zice bihoreanul: cum sar pernile de sub .... (șaua) țiganului!

§ 5. Inspector suprem general de școale Dr. Joșca Moldovan director școlar din Arad — cu drept și deplină putere executivă.

§ 6. Secretar general reg. ung. de culte și învățămînt Mitru Căpruța din Arad-Șega, cu nota: că bărbuța să și-o cultive și mai departe, ca pînă aci, că reprezintă multă autoritate, iar de mânuși, se nu se lapede; că-i șade bine ca secretar general în Kaizer-roc și cu mânuși.

§ 7. Dr. Dumitru Lascu, prim-procuror. Atunci se vedeți procese de presă contra lui Salusinszky »Lumina«, tăiată împrejur »Sterțul«; și Alexici »Poporul« — maghiarizat: »Néplap«.

§ 8. Toți preoții, cari nu trăiesc bine cu dascălii, se pot divorța de aceștia.

Dascălii, cari au necazuri prin comune, la sfatul lui Moldovan își pot părăsi posturile, și pot aștepta, pînă conzistorul le va da altele.

§ 9. Ministrul cu Kuhe'n cap, are o dorință, ce i-au comunicat'o cei un milion de cititori ai Cucului, și cere să se primească: ca foaia, unica foaie humoristică Cucu să fie ajutată anual cu o subvenție de zece mii coroane pentru redacție și zece mii pentru administrație.

Bocu tace, Ministrul se uită încordat cătră el și-l întreabă cu privirea, că — primește?...

Bocu, dă trist din cap, zicînd: »Igen!«
— Și strănută de 3 ori. L'a prins guturaiul.

Birăuțiu îi strigă, rîzînd în pumni:
»Să-ți fie de — cap... ăsta, de bine...
cocoane!«

§ 10. De protopopi în dieceza Aradului, se vor întări și în viitor, prin d-nu Conzistor, numai cei recomandați de Dr. Ciorogar și Dr. Goldiș, (pînă cînd aceștia vor trăi și vor avea protegiați).

Incolo rămîne mîină liberă consisto-
rului de a-și juca mendrele.

(Uica Nacea poate juca și cu capitala
Bulgariiei, cu »Sofia«.)

§ 11. Intărirea protopopilor de azi,
pentru Lipova, Buteni și Chișineu se
ea la cunoștință cu următoarele obser-
vări:

1) Să se pună cursă, atît la conzistor
cît și la seminar, pentru prinderea șoa-
recului, care roade la hîrtia constituției
bisericești.

Popa Bodea rîde, zicînd în sine: o
să vă mîînince rugina toate cursele și
nu veți prinde șoarecul: numai eu știu
(și toată lumea) unde stă șoarecul dra-
cului ascuns!

2) Ca părintele Mănuila, din Sobotei,
care în parohia Lipovii n'a avut nici
un vot, în sinodul protopopesc trei, iar
în consistor totul: mutîndu-se din So-
botel la Lipova, se ducă cu sine și »po-
căiții« — pe cari i-a păstorit (dela Arad)
pînă și-au făcut — Sinagogă, ca se prin-
ză și acolo (în Lipova) sămîntă!

§. 12. — Pacea se declară de pri-
mită — pe toate liniile. — Asta de alt-
fel o documentează și Goldiș în decla-
rația sa din »Arad és Vidéke« No. dela
29 Sept. n. a. c. unde afirmă sus și tare
că »én mindig mérsékelt voltam!« (Eu
totdeauna am fost moderat!)

§ 13. Unchiașul Ciorogar va propune

pe Ioan Costa, fostul seu iubit profe-
sor de preparandie și secretar semina-
rial, de rector la proiectata universita-
te a ziaristilor; Dar numai atunci, da-
că la aceasta va cere și învoirea lui Dr.
Barbu din Peșca, ca cel mai iubit con-
sătean a lui Ciorogar.

§ 14. Ca centru pentru conducerea po-
liticej militante naționale, se instalea-
ză cafeneaua Vass din Arad.

Aici se vor desbata toate chestiunile
naționale, bisericești, școlare, fundațio-
nale, etc.... (Și tot aici le și bate D-zeu!)

Nimeni, din nici un corn al țării, n'a-
re drept să facă nimic, fără știrea și
învoirea Clubului dela Vass.

Cine are vr'o idee nouă, să nu o co-
munice cu nime, ci se o trimiță clubu-
bului conducător dela cafeneaua Vass,
și apoi să abzică de ea, ca să se poată
pertracta și da mai departe, ca născoci-
tă și plămădită din sinul Clubului.

Cine nu se va supune orbiș dispozi-
țiilor »clubuare« (vorba lui Dr. Novac
din Pecica), acela se declară de trădă-
tor național, se va da în foarfecel »Tri-
bunei« și apoi vai și amar de soarta și
viitorul zilelor lui!

Aceluia n'are să-i mai cînte Cucu —
a primăvară!

§ 15. Văsălie Popinteu,
Cît pe jos, cît în hinteu;
Fost popă — și 'nvățător —
Și mare colindător:
El va fi poruncitor
Peste cei din Conzistor,
Că el știe, ce-o să fie
Și de-acum pînă 'n vecie!

Aliluia!

BROTE m. p.   BOCU m. p.
ministru,   șef de secție
MITREA CAPRUȚĂ, m. p.
secretar general de stat.

De ale noastre.

— Brici cu două tăise. —

Nu știi, ce'mi tot ziceți mie,
Cumcă crunta sărăcie
Vă apasă

Pin' la oase,
Ca o soarte nemiloasă:
Cînd eu văz; că pe rachie
Vă dați casă și moșie!
Și de-aveți cumva vr'un val:
Haidem, iute, la fișcal!
Și să 'ncepe ura mare,
Ce mai mult capăt nu are;
Iar de are, — atunci e gata:
Cînd iei sapa și lopata.
Nu vă plîngeți dară, mie,
Despre crunta sărăcie,
Și nu prea strigați prin țară,
Că vi-e soarta atît de amară,

Că voi cînd vă arătați,
Vă arătați ca cei sburdați.
Pentru'n ciocan de răchie
Voi plătiți mii în porție.
Iar la cruzii apăsători,
Vă arătați prea răbdători!
Și celora ce vă vînd,
Vă plecați pîn' la pămînt!
Ba unora, ce-'s mai mari,
Fiind-că poartă ochelari,
Le mai spedați și adrese:
Ca mai tare se vă apese!
Le trimiteți mulțumită,
Ca să vă ducă 'n ispită;
Nu mai strigați așa dară,
Cum că scarta vi amară!

Mi-ați tot zis de atîtea ori:
Că n'aveți apărători?
Pe cine trebuie apărat?
Pe cel ce e vinovat:
Nu vă faceți vinovați
Și neamul nu vi-l trădați,
Și atunci sînteți apărați!!
Fiți cu minte, și fiți buni,
Că, zău, azi sînt mulți nebuni:
De cei ce pe bani și stare

Să vînd fără rușinare;
Și pentru cea beaură
Între frați ațîță ură!
Și astfel de mișei spurcați,
Trec de oameni respectați?!...

Stați pe loc nu vă văitați
Că de rău nu mai scăpați,
Că și așa văitarea voastră
Nu resare nici pe coastă;
Dar nici nu e vătare,
Că nici un temei nu are,
Ci mai bine s'ar lovi
Cu acele nebunii
Ce le face lumea mare
Fără-un pic de remustrare.
Umblați pe stradă în matasă,
Și n'aveți pîne pe masă.
Mulți vînd caii și cocie
Ca să-și cumpere mintie.
Astfel pentru fudulie
Vă aruncați în sărăcie:
Așa dar nu vă văitați
Că de rău nu mai scăpați!

George Dumitru.

— Și cerșetor și pungaș, asta nu merge! Te dau iar pe mina jandarmului!

— Păi să vezi domnișorule, cînd nu merge una, merge cealaltă treabă, Cerșetorie e meșteșugul meu. Dar în »orele libere« mă ocup și cu... alte afaceri.

Dreptate și nedreptate.

Au fost doi frați, unul sărac iar celălalt bogat, cel sărac iubia mult dreptatea, iar cel bogat nedreptatea.

Bogatul veni într-o dimineață la fratele său și aflându-l adăpînd vaca, — căci nu avea de cît numai vaca aceea și 5 copii, fratele său lăcomi la vacă. Sobotînd el în gînd, cum ar putea încelui vaca zise: «măi frate, tu ești om sărac, văd că nu știi încotro să îți duci capul, ce socoți tu ce e mai bun pe lumea aceasta dreptatea ori strîmbătatea?»

Bietul om — sărac, socote în gîndul său că mai bună e dreptatea de cît strîmbătatea și zise către fratele său: Eu frate socot că dreptatea să fie mai bună». «Nu se poate,» zise fratele, iar săracu zise: «Cum poți tu zice: «Cum poți tu zice că e mai bună strîmbătatea de cît dreptate, eu maș teme de Dumnezeu să vorbesc așa».

Cel bogat zise apoi: Știi ce frate, eu de-mi capăt 2 oameni, care zic, că e mai bună strîmbătatea, de cît dreptatea, atunci să fie vaca a mea». Bietul om sărac neștiind că fratesău e așa de lacom pe vacuța lui, a socotit că numai glumește și zise: «Bine». Fratele cel bogat hai încoaci, hai încolo, pînă capătă 2 oameni pentru niște țuca, cari ziceau că e mai bună strîmbătatea. Atunci fratele cel bogat era mulțumit, că a dobîndit vaca, și îndată merse să o deslege. Săracul zise: Măi frate d'apoi eu am socotit că glumest». Nu, nu, a mea e vaca, am martori». Și bietul om sărac plînge și zise: Măi frate fiind că tu ai luat vaca dela mine, care numai Dumnezeu mă știe cum am cîștigat-o, scoatemi da-ă și ochii, ca să nu mai văd. Păgînul de frate scoate degrabă cuțitul și nici una, nici alta pliosc în ochii bietului om. Săracul sta trist lîngă un pănăr, cu ochii scoși, cînd pe la miezul nopții iată că se pun niște corbi și clomp, clomp unul către altul. Corbii ziceau: De ar ști cineva că Salabeg împăratul e rău beteag și să miargă în pădure și să caute pe pîriul corbilor, ar afla acolo rădăcina de înger, și să meargă să spele pe împăratul Salabeg în 3 zile în toată dimineața s'ar tămădui și Doamne ce cinste ar căpăta. Bietul orb asculta și corbii iar clomp clomp unul către altul:

De-ar ști cei orbi să tragă dimineața la șanț și să deie cu mîna prin iarbă și să ude cu rouă ochii de loc ar vedea».

Bietul orb tot asculta și dimineața cum se făcu ziua se trase la șanț și se udă la ochi cu rouă și începu să vadă. Se duse bietul om la pădure și căută la părăul Corbilor, află rădăcina de înger și s'a tot dus din sat

în sat pe jos pînă la împăratul Salabeg. Acolo toți doctorii din lume se trudeau să-l vindece, dar nu puteau. Bietul om sărac că ar fi un medic mare, și că'n 24 ore el vindeca înălțasul împărat. Toți îi fac loc și îl duc la împărat. Bietul sărac scoate rădăcinile și începe a spăla cu ele și pe unde spăla se vindeca. Împăratul se minuna că medicii cîți au venit la el nu i-au ajutat nimic și acum să fie văzut ce cinste i-a dat săracului om. Un hînteu cu 2 cai de nu se află pe lume așa. Și o luă bietul om acasă cu caii și cu trăsura.

Fratele său auzi că iar vede fratesău, că a venit în sat și că are cocie și cai frumoși. Tot se lingușa pe lîngă fratesău, doar doar ar încelui și caii și cocia. Într-o dimineață se întîlnesc amîndoi și zice fratele cel bogat:

«Știi ce frate cum ai căpătat tu cocia și caii, te rog învațămă și pe mine». «Te-oi învăța, stai să-ți scot și eu ochii cum m'ai scos tu mie și atunci or veni și la tine corbii și îți-or spune ce să faci». «Bine frate!». Și de loc scoase cuțitul și îi scoase ochii. Șezu și el la pănăr că doar îi va spune corbii și lui cum să capete cocie și cai. Noaptea vin corbii și cloamp cloamp zice unu: «Ce mă nu ești flămînd». «Ba flămînd» «Hai să mîncăm ce îi aci sub pănăr. Și corbii se coborîră și începură a mîncea pe omul cel ce a zis că e mai bună strîmbătatea, de cît dreptatea.

Gheorghe Codrean și Mihai
Galde din Măgherat.

Mintea ungurului.

Un ungur prost a cumpărat în tîrg o pereche de cizme nouă nouțe pentru Pișta feciorul lui. Dar pentru ca să ajungă mai în grabă la destinație, a pus cizmele pe drotul de telegraf, că vezi cu telegraful merge mai iute.

Mîine zi ese la locul unde a pus cizmele și spre marea lui bucurie, vede, că în locul cizmelor noi sînt alte cizme vechi și găurite. Ungurul zice în sine:

— Vezi ce cuminte e Pișta! Mi-a și retrimis deja cizmele vechi, ca să le dau la reparație.

Hora țăranilor.

Ști tu mîndră tare bine,
Cînd veniam sara la tine:
Am venit dă ni-am vorbit,
Și amîndoui ne-am iubit,
Am venit sara 'n sărat
Și-amîndoui ni-am sărutat.
Ai stîmpărat setea mea,
Cu dulce gurița ta.

Trandafir cu creangă 'n apă
Spunei cucului să tacă,
Să nu-m cînte așa frumos
Că io-s tare mînios;
Mînios și supărat
Că tata m'o însurat
Cu o fată de bogat.
Auzi tată, tatăl meu,
Ascultă ce-ți grăesc eu:
Asta fată nu-i de noi
Deși are șasă boi,

Numai una mai săracă
Măcar numai cu o vacă:
Numai ochii ei să-m placă.
Ochii și sprîncenele
Peptul și măregele!

Vai mîndruță mor, m'aprind,
Cînd te văd pe drum trecînd,
Cu poalele vînt făcînd
Și nu-i slobod să te prind,
Că mii drumul de hîrtie
Și mi frică de robie.
Că robia-i muncă grea
Cine să luptă cu ia;
Că și eu că m'am luptat
Tot mă mir cum am scăpat!

Vecine de lîngă mine,
Nu ținea ciudă pe mine,
Că-ți iubesc muerea tea:

Iubește și tu pe a mea,
 Numai să nu știe lumea!
 Nu ți-o purta așa bine
 C'o văz astăzi, și-o văd mine
 Și ni-am face de rușine.
 Nu-ți fie ciudă pe mine
 Că-s mai frumos decât tine,
 Eu o plac și ia mă place
 N'are nime ce ne face,
 Numai Dumnezeu el poate
 Pe noi doi a ne desparte.

Frunză verde de săcară
 Furnicile mă mîncară.
 Mor mîncat că mi li-or dat
 Mi li-or dat dă li-am băut
 Ca pe mîndra s'o zăuit
 Dar cum pot eu s'o zăuit
 Că și asară o am văzut
 N'o zăuit astăzi, nici mine,
 Pînă pun pămînt pe mine.
 Dar de ea nu m'oi lăsa,
 Pînă-oi fi 'n viața mea!

Săracile fetele,
 Fetele, nevestele,
 Cum își bat picioarele
 Pe toate ogoarele,
 După ciapa cea cioriască;
 Să se ungă și vâpsească;
 Potusă tot rumeni,
 Carei hîdă, hîdă-o fi!

Vai mîndruță, ochii tei
 Ei omor părinții mei;
 Vai mîndruță gura ta,
 Aia sparge casa mea!

Toată lumea'mi strigă mie,
 Că nu's om de omenie.
 De ce, Doamne să nu fiu?
 Că n'am omorît om viu.
 Alte rele n'am făcut,
 Am iubit ce mi-o plăcut.
 Alte rele nici n'oi face
 Numai că iubesc ce'mi place.
 Nici lumea nu face bine
 Cînd mă judecă pe mine
 Uite-să întîi la sine
 Apoi vorbiască de mine!

Mîndră inima mă doare
 După buza ta cea moale;
 Mîndruță inima'mi pică
 După gura ta cea mică.

Dute dor cu cucu 'n berc,
 Și mă lasă să'mi petrec;
 Săm petrec cu mîndrile,
 Ca cucu, cu merlile.
 Să'mi petrec cu mîndra mea
 Ca cucu, cu doina sa.

Cine iubește și lasă,
 Nu-l mai duce doamne acasă.
 Și -io am iubit și am lăsat,
 Și tare greu am scăpat.
 Cine iubește și spune
 Fă mi-l Doamne, de minune!
 Frunză verde de gutini
 Am o mîndră în Uzdiu,
 Nui nici naltă, nui nici mică,
 Numa cum mai frumușică;
 Nui nici naltă, nui nici groasă,
 Numa cum e mai frumoasă.
 Față-i albă rumenită
 Sprîncenile îs negrite,
 Nas ales, și cam subțire,
 Gură mică, de iubire.
 Albi's dinții ca și neaua
 Primăvară ca și roaua.
 Rîd buzele înflorite,
 Ca și macul pe meriște.
 Lin-i părul negru mare
 Și să întinde pe spinare.
 Grumazi albi și cu mărgelile
 Că mi voia după ele!

Simion Miclăuș,
 corist în Uzdiu.

Redactor responsabil: F A G U R E.

AGENȚI

și comisionari pentru articlii en gros cari
 sunt în circulație se primesc în tot locul
 cu proviziune mare. Trimiteți adresa pe o
 cartă postală la firma Jakob König,
 Viena VII/3. Postamt 63.